

כבר עדיף לחזור לפוליטיקה הישנה

אותה ציפי לבני שהציגה "פוליטיקה חדשה" היא זו שהפסידה בפריימריז במפלגתה, נטשה אותה וכעת מחפשת מפלגה חדשה שתסכים לאמץ אותה

נתנאל אלישיב | 16/10/2012 18:30

תגיות: ציפי לבני, הולכים לבחירות

עם ההכרזה הסופית על הקדמת הבחירות נפתחה עונת הקומבינות והבחישות, ואנו, שאוזננו כבר הורגלה לכל, שומעים באדישות כיצד ציפי לבני עומדת "לשוב" לפוליטיקה, השאלה רק אם במסגרת מפלגתנו של יאיר לפיד, במפלגת העבודה או במסגרת מפלגה קצרת טווח אך רבת רוח וצלולים בראשותו של אהוד אולמרט. ואני חשבתי לתומי שלבני כבר התמודדה על ראשות מפלגה מסוימת, לא לפני שנים אחדות, אלא לפני חודשים אחדים – והובסה.

כיצד אמור לנהוג אדם שהפסיד במאבק על ראשות תנועתו? על היחס בין עם ישראל לאומות

העולם אמרו חכמינו משפט קשה:

"כמתוקנים שבהם לא עשיתם,

כמקולקלים שבהם עשיתם", כלומר

בנקודת השפל הלאומית שלנו, ערב

החורבן, נהגנו לחקות את הנורמות

המוסריות הפסולות של עמים

אחרים, אך לא השכלנו לאמץ את

הדברים הטובים שהיו קיימים אצלם.

במקום לפרוש בכבוד - מחפשת מפלגות אחרות. לבני צילום: אי-אף-9

הבה נפנה את מבטנו, אפוא, אל

ארצות הברית, שם התקיימה

התמודדות על מועמדות המפלגה

הדמוקרטית לנשיאות ארה"ב בין מי

שנחשבה למועמדת בטוחה למדי –

הילרי קלינטון, לבין סנאטור צעיר

וכמעט אלמוני – ברק אובמה.

המאבק היה חריף וממושך, דברים

קשים נאמרו אך בסופו של דבר

הושגה הכרעה – אובמה גבר על

קלינטון. מה עשתה הילרי? השלימה עם התוצאות, בירכה את המועמד שגבר עליה, הצטרפה

לקמפיין שלו, ולבסוף אף הצטרפה אל הקבינט שלו, שבו היא משרתת עד היום בנאמנות בתור

שרת החוץ. כמובן שעמדה בפניה אפשרות לגיטימית שנייה – פרישה מן החיים הפוליטיים. אז

למה רק בישראל זה נחשב סביר שמועמד שהובס בבחירות פנימיות במפלגתו ימשיך כאילו לא

אירע דבר?

בעוד שבסיבוב הראשון הניצחון של לבני היה מפוקפק, הרי שבבחירות שהתקיימו לאחרונה הייתה

הכרעה ברורה וחד-משמעית. במדינה מתוקנת, לבני הייתה יודעת היטב שיש לה רק שתי

אפשרויות: להיות לויאלית לשאול מופז ולסייע לו, או להיעלם מן החיים הפוליטיים.

מדינה ללא קווים אדומים

תופעת המפסיד-המתנהג-כאילו-ניצח היא רק דוגמה אחת לכך שאנחנו חיים במדינה שבה אין

קווים אדומים, אין נורמות, הכל נזיל, הכל אפשרי. כמה שרים יכולים לכהן בממשלת ישראל? כמה

שרוצים. נכון שפעם חוקקו שמספר השרים לא יעלה על 18, אבל זה לא הפריע למי שהעביר חוק

זה למנות ממשלה מנופחת שמכהנים בה לא פחות מ-29 שרים ושבעה סגני שרים. מתי מתקיימות

בחירות במדינת ישראל? מתי שרוצים, כלומר כשראש הממשלה רואה שמצבו טוב בסקרים. זה

מזכיר לי מורה אהוד שנהג לשחק איתנו כדורסל בתיכון, אבל מעולם לא הסכים לומר מראש מתי

המשחק ייגמר. הוא פשוט היה ממתין עד שעלה ליתרון - ואז לפתע היה מכריז על תום המשחק.

היעדר הכללים במשחק הפוליטי

גורם לציבור להתייאש מן התקווה להתנהלות תקינה, ומכאן רק כפסע להבלגה על שחיתות ממשית, "כי ככה זה פוליטיקה". ישבת בכלא על שוחד? אין דבר, אתה מוזמן לחזור כיו"ר תנועה וכשר בממשלה עתידית. עדיין לא ישבת, אתה רק עומד למשפט? מצוין, אתה יכול לשמש לא רק כשר אלא כראש ממשלה.

ביקשנו להקים לנו מדינה מתוקנת, אבל לעת עתה זה נראה יותר כמו בזאר טורקי. לפיכך אין זה פלא שהמפלגה הגדולה ביותר בישראל היא מפלגת האדישים והמיואשים, אשר אפילו לא טורחים לפקוד את הקלפי ביום הבחירות. אם לחזור ללבני, בבחירות הקודמות הסיסמה שלה הייתה "פוליטיקה חדשה". אם אלו פניה של הפוליטיקה החדשה, אז אני כבר מעדיף את הפוליטיקה הישנה.

רוצה לקבל את כל המבזקים של **gזחמעריב** לסלולרי שלך? לחץ כאן